

ŠKOLSKA FILOZOFIJA

Danas definitivno počinje nova školska godina. Serem. Nit je počela danas, nit je nova. Fakat. To se sam tak kaže. Ko prvo, škola je počela prošli p etak. Kajgod, toga nema ni na Marsu. Jebi ga, kak može škola počet krajem tjedna? Nemreš bilivit. Pa nisam blesava da si vikend sjebem zbog profača. Nek štreberi samo idu. Ja ne. Ni u ponedjeljak. Pa to mi je zadnji dan zadnjeg vikenda prije škole. Utorak? Kaje vama, ste pukli? u utorak je Branči slavil ročkas. Kaj bum na tulum odgibala s traumama iz škole? Pa da svojim lošim muvingom razjebem cjelu škvadru. Srijeda? Pa dobro ljudi, kaje ovo? Moram vam sve nacrtat? Samo retardirani mutavci idu u školu nakon tuluma. Zakaj? Ste vi čuli za Prvi Newtonov zakon? Pa to čak i ja znam. Prvi Newtonov zakon kaže da jedna osoba nemre bit na dva mjesta u isti tajm. Kužite? A gdi sam ja nakon kaj se vratim od Brančija negdi u samu zoru? Pa ukomirana u krevetu, ofkors. Jebote, ne bi me ni Brad Pitt digo prije petice. Afternun, ofkors. A tad se definitivno nejde u školu. Četvrtak? Kaje ovo, test inteligencije? Četvrtkom se moja osobnost bavi isključivo psihofizičkim pripremama za vikend koji počne točno u petak. Čak i u Zagrebu. Kaj bi vi htjeli da nepripremljena ko zadnja moronka zabrijem na neki parti ili tulum. To vam je čudno? Pa u kojoj vi vukojebini živite? Ja u Metropoli. To vam je Europa. Tu život počinje petkom navečer. A meni treba najmanje dva dana za pripreme. Opsežne, ofkors. Zbrojite si. Dva dana. To je četvrtak i petak. I kad da krenem u tu faking školu? Naravno, nakon vikenda. Znači danas. U utorak. Pitate kaje s ponedjeljkom? Nemreš bilivit. Pa po kojem se vi kalendaru ravnate? Ja po svjetskom za tinejdžere. Ponedjeljak, koji se u cjelom normalnom svjetu zove letmidaj, dijeli se na dva djela. U prvom se oporavljam od vikenda, a drugi dio se pripremam za školu. U utorak! Jel sad jasno?

Dakle da ponovimo: danas je utorak i moj početak školske godine, a ona fosilka od raske može sebi računat po kojem god hoće kalendaru. Kaj se mene tiče, definitivno može i po starogrčkom. Ja živim u trećem mileniju, a ona još uvijek u jebenom, mračnom srednjem vijeku. To je njen izbor, svak brije kak hoće. Živimo u demokraciji kaj znači da možeš birat frajera, škvadru, cugu i kalendar. A ja imam skoro sedamnaest pa sam izabrala kalendar za napredne tinejdžere. To je kul, pa ne bum se valjda ravnala po onom kurčevom šljakerskom kalendaru u kojem je i nedjelja radna. To smo evoluirali, nadam se.

Gdi sam ono stala? Jebote, koja frka, sva se zmotam kad moram objašnjavat stvari koje su same po sebi jasne. A, ha! Zakaj to nije nova školska godina? Fakat meni nije. Ja ponavljam razred. Zakaj? Jer sam pametna. I mudra. Stara poslovice kaže kak je ponavljanje majka mudrosti. Zato ja svaki razred ponavljam. Da utvrdim gradivo. I opće mi nije jasno za koj klitač moji starci šize. Uostalom, stara mi stalno spika kak sam sad u najljepšim godinama. Kaj da najljepše godine spičkam na štrebanje? A kad da tulumarim? S osamdeset? Oko mene sve puno dobrih frajera, a ja nek se zatvorim u sobu i učim? Za koga? Za Zavod za nezaposlene? Kajgod, pa nisam blesava. Rađe bum učila s osamdeset. Tak si onda pod šifrom: nou sikiriki. Nou drink, nou šit, nou sex, gou vrit. No dobro, i to sam objasnila.

Dakle, danas je utorak i definitivno moj prvi školski dan. Prva dva faking školska sata pila sam kavu u kafiću kraj škole jer nije red doć prvi u razred ko zadnji traper. Srela sam škvadru i odvalila se do neba sa spikom o svemu i svačemu. Još kad sam čula koju kravetinu troši Zomby, nisam mogla doć sebi pol sata. Nemreš bilivit. Taj je fakat skuren do neba. Siroti Zomby, ima oštećenu ludaru još od snifanja u djetinjstvu. Svašta je taj radio u životu, al sad je puko stopet posto. Može ga spasit samo transplatacija mozga ili reprogramiranje. Kad se samo sjetim kak je lani okladom za tri žuje zgrizo uho Killeru, bulterijeru onog idiota Frenkyja

koji se kurčil kak njegov pes pobjeđuje u svim fajtovima po Dubravi. Drek, Zomby se zalaufu na đukca, prevalio ga ko telca na kičmu pa mu sažvako uho. Definitivno do krvi! Koja frka. Cucak ni od šoka došo sebi, a Zomby je pozdravljo prisutne koji su mu pljeskali. Poslje se Killer kurvinski zaletio Zombyju za vrat, no ovaj se okrenul i spičko pesa laktom po njuški pa je faking đukac završio na psihijatriji. Frenky od tad drži Killera doma i više se ne kurči po kvartu. Jer se Killer od frke skrrije pod stol čim vidi č od čovjeka.

A ona kozetina Suzy pak je spičkala sljepca koji ju je zašlato. Ta bu krepala ko junferica. A Renči je posijala negdi svoj 121. mobić. Jebe se njoj, ima love ko dreka. Ona je moja najbolja frendica. Fakat mi je škvadra super, sve sami ušlagirani. Samo zbog njih gibam u školu. U jebote, red bi bio da se pojavim i upoznam s novim razredom. Otišla sam do mučionice i upala usred trećeg sata. Neka cvikerašica stara pol stoljeća i stopedeset kila zastala je u pol slova ugledavši moju osobnost na vratima. Traperi i gremlini u klupama počeli su slinit, a čulo se i fućkanje. Kajgod, ko da to mene može navlažit. Svjesna sam svog stasa i oblina. Šmrkljivcima u prvoj klupi njuške su opale na stol, al to mene ne tangira. Bubuljičavi onanisti koji još mekeću, u meni nemreju probudit ni faking samilost, a kamoli neki pogled. Profačica je počela otvarat usta uprazno. Ostala je bez teksta ko šaran. Samo sam ju zvisoka odmjerila i ufurala se u zadnju klupu. Dok je fosilka došla sebi, zvonilo je pa se nemoćno s dnevnikom ispod ruke pobrala u brlog od zbornice.

Odma su najhrabriji embriji doplazili do mog stola pa mi se počeli uvaljivat s nekom kurčevom spikom iz zavoda za retardirane. Nemreš bilivit. Morala sam ih u startu odjebat jer od takvih nemreš disat. A svugdje ostavljaju svoje sline ko puževi. Davno prije sam skužila kak se definitivno ne isplati otkinut na klince iz razreda jer tu imaš samo probleme.

Dva put sam skidala nevinost frikovima svojih godina. I kaj sam imala od

toga? Možda zahvalnost? Ili ljubav do groba? Klitač! Lupila im slava u glavu kak ih je potrošila najbolja ženska u školi pa su se preseravali do neba. Srali su kak su oni potrošili mene. Mene!?! Ko je mene potrošil u životu? Taj se još nije rodio. Fakat. A kad sam ih spičkala pred cjelim razredom, riknuli su od bediške. Jebi ga, nemreš se rješit idiota dok ne objasniš okolini koji su to kreteni. Kaj da lažem.

Onaj Danči nije znao ništa. NIŠTA!!! Nemreš bilivit. U sexu je došo do poglavlja oprašivanja vočki pomoću kukaca. I kad sam mu sve pokazala, kad sam se satima trudila da od junfera napravim jebača, umjesto zahvalnosti on se kurčil po školi kak je mene potrošil. On mene. Kad je prvi put u životu svršil, opal je u nesvjest od sreće, napora i iscrpljenosti. Mlatila sam ga martensicom pol sata po ludari da dođe sebi. A sad je kakti velki jebač. Kad je to čula škvadra, ni mu dala disat. Pa se od očaja tak usnifo da su ga doktori jedva spasili. Od onda je impotentan. Tak mu i treba.

A onaj traper Šime? Taj je fakat spika za sebe. Zgledal je ko Rambo, treniro je đudo. Mislila sam kak bu nekaj s njega. Jebote, ima sto kil mišića, a glavni mišić mu je mišić. Ma kaj mišić. Datulja. Kurton si ni imal na kaj nataknut. Katastrofa od sexa. I on se onda po školi preserava kak je neki faking jebač. Da krepaš od smajla. Srao je dok mu nisam pred cjelim razredom dala povećalo i pincetu da mu olakšam pišanje. Nije izdržo ni pol sata pa si je od beda u školskom zahodu šajbom zrezao žile. Pa su ga na hitnoj krivo skrpali. Pa sad jedva drži penkalu. A od utega diže čašu i to samo od dva deci. Krigl mu je definitivno pretežak. Tak mu i treba. Mene će oni jebat. Mene!

Zato opće ne šljivim ove narajcane klince kaj plaze oko moje osobnosti. Fakat. Pa me onaj visoki htio šlatat i žvakat sise. Rekla sam mu nek si žvače svoje prišteve na njuški. Nije pomoglo. Baš je uporan, a ljepo sam ga upozorila da se skulira dok mu ne bu kasno. Nemreš ti faking reptilu

objasnit. Ko da se rodil bez uha. Nemreš bilivit. Jebi ga, nema druge nek mu pružit help. A kak ne bi pomogla slinavcu da svati gdi mu je muškost. Pa sam mu stručno stisnula jajca. Tulil je meksičku ojkalicu sve dok ga nije prekinula profa. I izbacila me iz razreda zbog nedoličnog ponašanja. MENE?! Pa jebem ti faking lajf. Koja je to fora? Objasnila sam na odlasku debilki kaj ja mislim o njoj i napaljenim embrijima. Rekla sam joj kak ona svojim kretenskim postupcima stvara nove silovatelje, pedofile i ostale nastrane tipove.

Ne, ne, nisam stala na tome. Kajgod, pa nisam ja od jučer. Odjurila sam ravno kod pedagogice i napravila prijavu protiv profačice i reptila. I na kraju rekla kak sam traumatizirana. I kak moram kod psihičke. I da ne računa na mene idućih metar dana. Jebi ga, ne želim imat traume iz djetinjstva ko ovi s tikovima i facijalnim grčevima na faci. Ovi kaj se vide svaki dan na dnevniku. Ljepo idem dva put tjedno kod psihičke i tam serem kak sam ukomirana, sfrustrirana i u strahu od frigidnosti. Još dobim i tablete za umirenje. Nemreš bilivit. Čista droga. Ne, ne, ne trošim ja to. Nisam tabletomanka. To uvalim onom džankiju Brančiju koji mi se revanšira sa sto eura. Pa lječim svoje frustracije šopingom.

Ma pojavim se ja u školi. Tek tolko da vidim kaj ima novoga. Ne baš svaki dan, već onak, kad mi se sprдне. Morala sam čut kaje bilo s onim meksičkim napojem. Taj me fakat zapamtio. Upiso se u zbornu grupu i sad pjeva u falsetu. Ima najviši alt među svim picama. Čujem da pogledava dečke. Jebi ga, od takvog reptila može ispast samo peder, kaj drugo.

Raska me davi kak sam puno izostala. Pa kaje njoj? Ak sam izostala nisam zaostala. Pa to sam sve više-manje odslušala lani. Ko da bi čula nekaj novog. Sve ista sranja. Dva i dva su još uvek četiri. Definitivno. To se nije promjenilo. Osim poreza na prirez, a za to me zaboli maternica. A povjest tak i tak nema smisla učit kad se stalno mijenja. Ko i zemljopis. Taman naučim ekonomiju neke afričke vukojebine, kad dotična promijeni

ime, zemljopisni položaj i politički spol. I kaj da se trudim? Sve to služi jedino da me oglopavi. Ono kaj meni treba u životu, nemrem naučit u faking školi ni da hoću. Ko da je meni potrebno znat ko je zmislil barut i imaginarne brojeve. Za koj će mi klitač imaginarni brojevi? Učiš nešto što ne postoji. Nemreš bilivit. Pa to je stvarno za debile. Od matematike meni treba tečaj eura i to ne onaj službeni. A to nemreš naučit od glupih profača. To čuješ u prvom kafiću. Ili gdi ima neki dobar jebački grudnjak. I vodootporna maskara. Jebe se meni za one fosile od Beethovena i Mozarta. Pitam ja profu iz glazbenog jel ona čula za Rippera. Kajgod, pa naravno da nije. A njega ja volim. I boli me klitač kaj ona voli Mozarta. To je njezina škvadra iz mladosti. Dobro, nemrem spikat niš protiv Mozarta, one čokoladne kuglice su mu baš super.

A Beethoven? Mene jebu kad me vlove ušlagiranu od jednog džointića, a na čemu je bil taj gluhi klavirštiner da je mogo svirat? Taj je fakat bil na igli od jutra do mraka. I još ga hvale. Nemreš bilivit. A mene su preklani spičkali sa školske čage jer sam bila napušena pa sam vlovila mikrofon i otpjevala: Dinamo ja volim! Okej, razbila sam gitaru profaču iz tjelesnog na ludari, al ko mu je kriv kaj me silom htio maknut sa stejdža. Meni opomena pred isključenje, a njemu ništa. A bil je pijan ko zadnji alkić. On smije lokat, a ja nesmem popljugat jedan džointić. Jebem ti pravdu. On smije na tjelesnom šlatat klinke, a ja nesmem zdrobit jajca narajcanom krelcu. Kad sve zbrojim, u toj jebenoj školi jedino nas nauče nepravdi u životu. Da se definitivno pripremimo kak bumo uvijek mi najebale.

Samo, nemre to mene ukomirat. Kužim ja tu padavičarsku spiku za kretene. Bolja sam od mačke koja se uvijek dočeka na noge. Kad mene netko otfikari, ja ne padam na noge. Ja skočim prvom friku na jajca. Zato sam još uvijek normalna. Fakat. Makar živim među samim faking debilima. Ponekad pomislim kak praf za praf volim gibat u školu. Najvjerojatnije iz čistog sadizma. I mazohizma. Definitivno.

